

Czédli József /1923-1991/ főgépészre emlékezünk születésének centenáriumán

Meghatottan nézem át újra meg újra Édesapám hagyatékát, a rengeteg iratot, amit azóta is őriz öreg íróasztala, amióta ő már nincs közöttünk, azaz 32 éve. Nyugdíjasként kezdett el írni, kutatni. A Czédli családfe, családi történetek, elbeszélések, versek mellett sok vízügyi jellegű szakmai írása is született. Sokoldalú, kiváló memóriával megáldott, legendás műszaki szakember volt, a vízügy és a gépészet iránt érzett mély elkötelezettséggel. Összesen 50 éven át volt vízügyi szolgálatban. Nem ismert lehetetlent, ha munkáról volt szó. Gépészként, majd a Vésztői Gépműhely vezetőjeként, területi főgépészként, majd a központ Gépészeti csoportjában munkáját éjjel-nappali szolgálattal, nagy felelősséggel és kimagasló szalmi tudással látta el. Számomra nemcsak példás életű, jó édesapa, igazi családfő volt, aki Édesanyámmal együtt számunkra - két húgommal - a Vizesfási sztp-en boldog, szép gyermekkort, jó családi háttérrel biztosított, hanem olyan kiváló vízügyi szakember is, akinek értékes munkájáról születésének 2023. július 30-i centenáriuma alkalmából tisztelettel és hálával szeretnék megemlékezni.

dr. Baranyó Géza, a KÖVÍZIG egykori igh. főmérnöke, a vízügyi munkája és embersége alapján olyan nagyra becsülte Édesapámat, hogy a hirtelen halálán megrendülve tisztelete jeléül megírta az életrajzát. Az írása a Vésztői Kalendáriumban jelent meg, **itt** olvasható.

Czakóné Czédli Jolán

CZÉDLI JÓZSEF (1923-1991)
főgépész

Immáron 3 éve annak, hogy eltávozott örökre körünkől az a Czédli József, aki emberségével, a vízügy és a gépészet szolgálatával emelkedett az emlékezés magaslatára. Azok közé a "megszállott" vízügyi szakemberek közé tartozott, akiknek munkájára mindig lehetett számítani, akik rendkívül nehéz körülmények között élve és dolgozva, hóban, sárban, fagyban is, a reumával dacolva szolgálták vidékünk fel-emelkedését, akik kivívták nemcsak embertársaik bizalmát, a feletteseik elismerését, hanem a társadalomnak a vízügy irányában megnyilvánult megbecsülését is.

Czédli József 1923. július 30-án született a Sarkadkeresztúr határában lévő Varsányhely -majorban, egy "négykonyhás" cselédházban, uradalmi kertész legidősebb gyermekeként. Anyai nagyapja már a század első éveiben társulati gátör, akit követ eme munkakörben édesapja is akkor, amikor 1926-ban a Fekete-Körösi Ármentesítő Társulat állományába kerül: az akkor létesített Nyéki őrzárás gátcsatornaőre lesz. A kisgyermek tehát "vizes" környezetbe születik bele.

Az elemi iskolát Vésztőn végzi. Kiváló tanulmányi eredményt ér el, ám a négygyermekes család anyagi körülményei nem teszik lehetővé a továbbtanulást, így édesapja kívánságára kertészinásnak megy apai nagyapja mellé. Jóllehet ezt a szakmát kitanulja, de számára érdekesebbek a mezőgazdasági gépek: szerkezetük, működésük, üzemelésük, javításuk, használatuk. 1941-ben Nagygyántéra, a Tisza-birtok gépészeti üzemébe megy géplakatos inásnak. Traktorok, gőzekék, cséplőgépek világába kerül. Ezeket szereti, üzemelteti az ifjú lakatos. Közben tanul, képezi magát tankönyvekből és a gyakorlatban egyaránt.

Amikor felszabadul, ő is a Fekete-Körösi Társulat alkalmazásába lép szivattyútelepi gépészként, a szivattyúk és meghajtógépek közé. Munkahelye az ország legbelvízezebb részén van. Az ifjú gépészt is próbára teszik a töméntelen vizek, az éjjel-nappali folyamatos üzemelések. Nincs elég váltó személyzet, sok a szolgálat. Hideg, huzatos telepeken, szabad ég alatti szivattyúállásokon kell üzemelnie.

Szorgalma és szakértelme legendássá válik, azt még a szomszéd társulat igazgató főmérnöke, Kienitz Vilmos is értékeli és szóvá teszi. 1948-ban megnősül. 1955-ben öttagú családjával a Vizesfási szivattyútelepre költözik. Ennek a telepnek lesz kezelője 5 éven át, majd 17 éven keresztül innen jár be naponta, - kezdetben motorkerékpárral, - a Vésztői Gépműhely munkáját irányítani, mint üzemvezető-főgépész. Számos újítással, ésszerűsítéssel fémjelzi felkészültségét és amikor szóba kerül a vízzel telt csatornák gaztakarításának ellehetetlenülése, vállalja egy úszóműves motoros fűkasza prototípusának elkészítését a vésztői műhelyben. E munkát is siker koronázza.

1978-ban a gyulai központba kerül, immáron az egész VÍZIG gépészeti feladatainak fejlesztése segítésére.

1983-ban nyugállományba megy, ám nem tétlenségbe. Még 7 éven át bejár dolgozni és "írogatásba" kezd. Témája van bőven. Felkutatja az őseit, összeállítja a "Czédli családfát". A megyei vers és novellairó pályázaton több éven át díjazzák, elismerik műveit. Szerényen erről így nyilatkozik: "Van hat aranyos unokám, azok olvassák írásaimat."

Az 50 évi szolgálat során 5 ízben ismerik el kitüntetéssel munkáját. Sikeres ember szakmájában és boldog családi életében.

1991. november 26-án költözik el az élők sorából. A gyulai Szentháromság temetőben alussza örök álmát, de *mindenkin segítő kedvességével az emberek szívében, emlékében tovább él.*

dr. Baranyó Géza